SVOBODA UKRAINIAN DAILY

СВОБОДА УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятаймо про Україну!

VOL. CI. No. 32. JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, FEBRUARY 17, 1994. CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 17-го ЛЮТОГО 1994. Ч. 32. РІК CI.

ПРОДОВЖУЮТЬСЯ РОЗШУКИ М. БОЙЧИШИНА

Київ (Р. Руденко). — Як повідомило інформаційне агентство УНІАН, голова Народного Руху України Вячеслав Чорновіл провів 11-го лютого пресову конференцію у Львові з приводу зникнення голови Секретаріяту Руху Михайла Бойчишина.

За словами В. Чорновола, Рух проводить паралельно власне розслідування, в результаті якого керівники Руху висунули свої версії. Перша: голову Секретаріяту викрала добре організована банда, яка „клюнула" на повідомлення командира крайової команди УНСО Олега Вітовича, що нібито Рух отримав 12 міл. дол. для передвиборчої кампанії. Друга версія: два роки тому керівники НРУ порушили перед Президентом України питання про розслідування фінансової діяльности київської фірми „Батьківщина", яка через Агропромбанк переправила за кордон два більйони карбованців. За кілька днів до зникнення, М. Бойчишин розмовляв телефоном з адвокатом з Лос Анджелесу, який взявся розслідувати цю аферу.

Щоб приспішити розслідування, Народний Рух почав пікетувати республіканську телевізію та Службу Безпеки України і також має намір пікетувати Верховну Раду. Для розслідування і розшуків Бойчишина Рух має намір запросити детективів з діяспори.

У Києві 11-го лютого комісія Шевченківської виборчої округи ч. 266 зареєструвала М. Бойчишина кандидатом на депутата. Свідки підтвердили, що Бойчишин мав намір реєструватися саме в цій окрузі.

Відбудеться семінар навчання української мови

Чикаго. — З ініціятиви Українських Професійних Учителів в Чикаго та „Рідної Школи" при парафії св. о. Миколая підготовляється перший семінар навчання української мови „Нова", який відбудеться 25—26-го березня. Керівником цього семінара буде д-р Оленка Білаш з Альбертського університету, яка опрацювала нову програму для двомовних шкіл в Канаді. Програма „Нова" базується на навчанні української мови, як чужої. Опрацьовуючи свої україномовні матеріяли д-р Білаш використовувала методи „цілісного" мовного підходу і взяла за приклад спосіб „занурення" в навчанні французької мови в Канаді.

Програма „Нова" поширена в Канаді, в Торонто, Ст. Катеринє, Едмонтоні і Віннепегу. Вже використовують ці матеріяли в Австралії, Бразилії, Польщі, Латвії і на Пряшівщині.

На цей семінар запрошується директорів шкіл і вчителів української мови та вчителів англійської мови як чужої. За інформаціями в справі цього семінару слід писати на нище подану адресу, або телефонувати до Ірени Гаєцької: U.A.P.E Chicago Branch, 7921 S. Beacon Dr., Palos Heights, Ill. 60463; tel.: (708) 361-8854 або (708) 532-7300 Ext. 194.

Помер С. Івасєчко секретар 48 Відділу УНС

Рединг, Па (с. г.). — Ділимося сумною вісткою з союзовою родиною і друзями, що тут у вівторок, 15-го лютого 1994 року, несподівано помер на 70-му році життя секретар 48-го Відділу ім. Тараса Шевченка св. п. Степан Івасєчко, народжений в Новому Селі біля Львова.

Покійний, колишній дивізійник, був відомим союзовим і суспільно-громадським діячем Рединґу. При його великій участі в серпні 1964 року заложено там перший відділ УНСоюзу, якого став секретарем і був ним до кінця свого життя. Був довголітнім головою Контрольної комісії Лігайвелійської Округи УНС. Належав до Управи місцевого Відділу УККА і Управи Українського Горожанського Клюбу. Покійний був відомим збірщиком на всі добродійні цілі, а головно на ЗУАДК.

Парастас за покійного буде відслужений в четвер, 17-го лютого, о год. 8-ій вечора в заведені „Гальмент", 910 Честнат вул. в Рединґу. Похорон в п'ятницю, 18-го лютого, о год. 9:30 вранці в місцевій українській католицькій церкві.

Покійний залишив у смуту дружину Анну, доню Євгенію, внуків Романа і Степана та брата Євгена в Україні.

Будуть впроваджені нові пашпорти

Київ (УНІАР). — Українські пашпорти нового зразка будуть впроваджені протягом першого півріччя 1994 року. Цей документ замінить загальногромадянський закордонний службовий та закордонний загальногромадянський пашпорти.

Впроваджуватиметься цей пашпорт поступово. Пашпорти державні та закордонні, видані громадянам України раніше, дійсні на термін, визначений у документі. Для переєстрації пашпортів старого зразка необхідне спеціяльне зазначення державного органу, який видає пашпорт. Про це повідомив в інтерв'ю з кореспондентом УНІАР заступник начальника консульського управління Міністерства Закордонних Справ України Євген Свинарчук.

Видано англо-український математичний словник

Київ. — Як інформує газета „Київський Політехнік" з четверга, 2-го грудня 1993 року, тут недавно в науково-виробничому підприємстві „Дидактик" надруковано „Англо-український математичний словник". Його підготовив Математичний центр Української Наукової Асоціяції на честь 100-річного ювілею Київського Політехнічного Інституту. Укладачами його є Роман Воронка, професор із ЗСА, та його колеги в Україні І. Кратко, Є. Мейнарович і В. О. Павленко. Видання здійснено фондами Київського Політехнічного Інституту.

Автори створили словник, розрахований на широке коло користувачів, починаючи від учнів середніх шкіл і закінчуючи професійними математиками. Він стане також у пригоді особам англомовних країн, які вивчають українську математичну термінологію.

Безперечною перевагою цього видання є те, що у словнику подано саме українську термінологію, а не кальки з російської чи мовні перекручення, що ними засмічено українську науково-популярну літературу протягом останніх десятиріч. Дуже вдалим і корисним є розділ, де подано приклади читання математичних символів і формул.

Словник, крім суто математичних, містить певну кількість загальнонаукових термінів і найчастіше вживаних англійських слів та українських відповідників.

УМ влаштовує зустріч

Ню Йорк. — Український Музей, який постійно проявляє живу діяльність, тим разом запрошує на відвідини та товариську зустріч молодих українських професіоналістів, підприємців та студентів, щоб при вині та сирі познайомити їх краще із завданнями та діяльністю УМ, як важливої культурної твердині в метрополії світу.

Товариська зустріч, під назвою „Пізнаймо Український Музей", заплянована на суботу, 12-го березня. Початок о год. 3:30 по полудні в залях УМ 203 Друга авс. (рір 12-ої вулиці) в Ню Йорку.

В Україні встановлено радіотелескопну систему

Київ. — В газеті „Демократична Україна" з 8-го лютого надруковане повідомлення, що в Україні завершено створення системи радіотелескопів, за допомогою якої можна отримувати „радіозображення" космічних об'єктів земного походження, а також залишків наднових зірок, квазарів. Це — найдовші радіохвилі, які можна приймати з космічної далечі. Колектив Українського радіоастрономічного інституту вперше застосував радіотелескоп 1970 року і він дотепер залишається найефективнішим науковим інструментом у світі.

Радіоастрономічний інститут Академії Наук України спільно з Фізикомеханічним інститутом створив радіотелескоп УРАН-3 і його встановили в селі Світязь на Волині. На відстані 900 кілометрів від нього, на Харківщині, встановлено ще один радіотелескоп УРАН. Кожний з них є системою з двох рознесених радіотелескопів, на яких проводяться сумісні спостереження одного і того ж об'єкту. Завдяки великій відстані між ними, зображення буде рекордовим.

У системі УРАН в Україні працюють радіотелескопи у місті Змієві на Харківщині та селищі Білявка Одеської області. Спорудження останнього — п'ятого — завершено в селі Степанівка на Полтавщині. Система допоможе робити екологічні дослідження при земних шарів атмосфери, створювати великомасштабні екологічні карти України, спостерігати за місцями виникнення високоенергетичних явищ атмосфери, простежити запуск ракети або хемічний вибух десь за межами України, а також прогнозувати землетруси за день-два. Як твердить автор статті Анатолій Руденко, радіотелескопи мають лише приймальну систему, тому не створюють ніяких додаткових випромінювань і не забруднюють довкілля. Усі п'ять радіотелескопів працюють у дециметровому діяпазоні радіохвиль.

Здійснюються студії українознавства в Колюмбійському університеті

Джерзі Сити, Н. Дж. (О. Кузьмович). — Українсько-Американське Товариство Професіоналістів і Підприємців Ню Йорку-Ню Джерзі, яке відоме зі своєї широкої активности та цікавих задумів, знова дало почин до преважливого пляну впровадження студій українознавства в Колюмбійському університеті в Ню Йорку.

Як інформують гості в Екзекутиві УНС із головою УАТПП д-ром Ярославом Ставничим на чолі, для здійснення цього так потрібного задуму створено окремий комітет під назвою „Приятелі українських студій на Колюмбійському університеті", до якого увійшли активні члени УАТПП, але також інші зацікавлені громадяни, щоб допомогти у здійсненні постійних українознавчих студій на тому престижовому університеті.

На світлині в часі відвідин редакції „Свободи" (стоять зліва): О. Тритяк, д-р Я. Ставничий, М. Лисюк; (сидять зліва): А. Качарай і А. Павлинська.

Ще в липні минулого року зацікавлені впровадженням науки української мови, літератури, політики та історії як постійного навчання в університеті звернулися окремим листом до УАТПП з пропозицією допомогти фінансово для створення таких курсів та евентуального поширення у дальшому пляні.

Ініціяторами того задуму

(Закінчення на стор. 4)

Москва протестує проти нищення пам'ятників

Москва. — Як інформує агентство Ассошіейтед Пресс, міністерство закордонних справ Росії вручило амбасадорові України Володимирові Кріжанівському офіційний протест з приводу того, нібито в Україні нищать пам'ятники советської історії, зокрема ті, що стосуються останньої війни. Конкретно в заяві йдеться про пам'ятник російському розвідникові Ніколаю Кузнєцову на Рівенщині. Його справді зруйнували на підставі рішення місцевої влади, виходячи з того очевидного факту, що Н. Кузнєцов був запеклим ворогом українського національно-визвольного руху.

Так звана нота протесту свідчить тільки про одне: Москва й далі не бере до уваги, що має справу з незалежною державою, намагаючись повчати українців, що є добре, а що зле. Не тяжко здогадатися, що заява російського міністерства є відповіддю не надавній виступ міністра закордонних справ України Анатолія Зленка, який гостро критикував небезпечні тенденції в російській зовнішній політиці. Як відомо, керівник російської дипломатії Андрей Козирєв уже декілька разів відверто запевняв, що Росія буде захищати всіма способами, в тому числі й військовим, права російськомовного населення на всій території колишнього Советського Союзу. Міністерство закордонних справ України потрактувало політику захисту етнічних меншин у чужих країнах неприпустимою і звинуватило Москву в тому, що вона шантажує сусідні держави, використовуючи присутність на їхній території формацій російської армії.

Підкреслюючи грубий, недипломатичний тон російської заяви, спостерігачі пов'язують його з недавньою перемогою у виборах в Державну думу Росії шовіністичних і прокомуністичних партій. Після того російський уряд все частіше пробує втручатися у внутрішні справи сусідніх незалежних держав.

У СВІТІ

ПРЕЗИДЕНТ ІРАНУ Алі Акбар Гашемі-Рафсанджані під час зустрічі з керівниками закордонних дипломатичних представництв у Теграні заявив, що Іран готовий „дружити і співпрацювати з усіма країнами світу, крім З'єднаних Стейтів та Ізраїля". Він назвав „незаконним" існування ізраїльської держави. Іранський президент дуже критично висловився на адресу Заходу за його нерішучість у припиненні боснійського конфлікту. „Наша пропозиція післати в Боснію 10,000 вояків для підтримання миру було відкинуто під тим приводом, що вони могли порушити нейтралітет. Однак серби тим часом мають цілковиту свободу для здійснення злочинів, а світ, крім словесного осуду, нічого не робить", — підкреслив іранський керівник.

ПІСЛЯ ДОКЛАДНОГО ознайомлення з проєктом закону про громадянство в Латвії верховний комісар Ради в питаннях безпеки і співробітництва в Європі Макс ван дер Стуль звернувся листом до латвійського міністра закордонних справ Георгса Андреєва, в якому не критикує, але й не хвалить принципу „щорічних квот натуралізації", що їх встановлює уряд із врахуванням демографічного і економічного становища країни. М. ван дер Стуль пропонує надавати латвійське громадянство тим „російськомовним" особам, котрі вивчили основи латвійської мови і заприсягнули на вірність Латвії, а замість принципу квот — керуватися кількістю прожитих у Латвії років.

НЕДАВНІЙ МІНІСТЕР фінансів Росії Борис Фьодоров, який змушений був зрезигнувати з огляду на перемогу в новому уряді антиреформаторських сил, заявив, що Росія „метушиться в непевності, не маючи чіткого курсу". Виступаючи на пресовій конференції в московському міжнародному пресовому центрі, Б. Фьодоров сказав, що уряд „приймає політичні рішення, які не завжені відповідними фінансами". Екс-міністер потрактував „нереальними" цифри в проєкті бюджету, стверджуючи, що теперішнім державним провідникам Росії „бракує політичної волі, щоб зменшити необґрунтовані видатки".

ВЕТЕРАН СОВЕТСЬКОЇ армії Ero Павлійнен заявив в інтерв'ю для російської газети „Северний Кур'єр", що вже після Другої світової війни Советський Союз затопив у водах Північного Льодовитого океану багато тонн хемічних артилерійських набоїв, начинених отруйними речовинами. Е. Павлійнен сказав, що набої скидали поблизу норвезького берега. Як свідчить московське інформаційне агентство ІТАР-ТАСС, набої начинені переважно іпритом. Вода і ґрунти в районі міста Печенги дуже занечищені. Висловлюються припущення, що збільшення дитячої смертности в містах і селищах на березі Баренцевого моря слід пояснювати саме скиданням російських хемічних набоїв в океан.

НА ЗАХОДІ РУМУНІЇ страйкують понад 15,000 шахтарів, протестуючи проти байдужости щодо них з боку уряду. В останній раз шахтарі дістали платню в серпні минулого року. Тільки один державний енергетичний концерн Ренел, який володіє всіма електростанціями в Румунії, заборгував робітникам, вугільних копальень 66 міл. дол.

В НЕДІЛЮ, 13-ГО лютого, сомалійські бойовики напали у передмісті Могадішу на автову колону ООН з вантажами гуманітарної допомоги. У висліді загинув єгипетський воїн, а двоє італійців — працівників Європейської агенції сільсько-господарського розвитку Серджіо Пассатара і Джанфранка Стафана захопили як закладників. Спостерігачі підкреслюють, що відколи Самалію залишили американські військові формації, в країні набагато побільшало нападів на чужинців.

ТРОЄ КИТАЙСЬКИХ спеціялістів, які брали участь у будівництві дороги в Ємені, від Аль-Джазафу до Марібу, захоплені як закладники бойовиками одного з семенських племен. Це плем'я висунуло перед владою дві умови звільнення китайських громадян: прилучення будівництва дороги, яка має пролягти через землі племени, і виселення всіх чужинців з цього регіону.

ЗСА НАКЛАДУТЬ САНКЦІЇ НА ЯПОНІЮ

Вашінгтон. — Як інформує агенство Ассошіейтед Пресс, американська Адміністрація звинуватила Японію в порушеннях торговельної угоди 1989 року. Зовнішньоторговельний додрадник президента ЗСА Мікі Кентор, проаналізувавши аргументи американських компаній, прийшов до висновку, що японці порушують договір, який передбачає відкриття їхніх ринків для американських сотових сцелюлярних телефонів. Згідно зцим договором, американська компанія Моторола мала право задовольнити до 50 відсотків попиту японців на сотові телефони, однак практично японці ніколи не дозволяли їх продавати понад 5 відсотків.

М. Кентор повідомив, що протягом місяця оприлюднить список заходів, які Вашінгтон прийме проти японських товарів, якщо торговельна суперечка не буде розв'язана. Він підкреслив, що випадок з Моторолою — клясичний приклад того, як Японія відмовляється відкрити свої ринки для імпорту.

На думку економістів, одним із можливих заходів може стати підвищення митних податків на різні японські товари. В той самий час спостерігачі схвально відгукуються щодо того, що Білий Дім залишив для Токіо шлях до відступу. Однак покицо виглядає, що японська влада не має наміру відступати. У вівторок, 15-го лютого, представник японського уряду Масайосі Такемура заклинав Адміністрацію З'єднаних Стейтів унеможливити торговельну конфронтацію і запевнив, що у випадку запровадження будь-яких санкцій проти Японії оскаржить рішення ЗСА в Женеві, де знаходиться головне бюро в питаннях Генеральної торговельної угоди.

Міністер економіки Німеччини Ґюнтер Рексродт також зважає, що З'єднані Стейти повинні втриматися від санкцій. Ґ. Рексродт сказав, що Німеччина не в менший мірі зацікавлена в доступі до японського ринку, однак не може схвалити таких „недружніх" методів, як підвищення митних тарифів.

УОКЦ у Філядельфії відбуде надзвичайні збори

Філядельфія (М. Б-й). — Тут в неділю, 20-го лютого, о год. 2-ій по полудні в приміщенні Українського Освітньо-Культурного Центру відбудуться Надзвичайні загальні збори членів центру в справі продажу будинку при 1325 W. Ліндлі авс. у Філядельфії.

Рішення тих зборів будуть правосильні тільки тоді, коли в зборах візьме участь досить членів, що посідають понад 50 відсотків уділів у центрі. Тому присутність багатьох членів-уділовців є конечна.

В АМЕРИЦІ

УРЯД ПРЕЗИДЕНТА Білла Клінтона вирішив започаткувати санкції проти Японії за те, що не дотримано угоди з 1989 року. У згаданій угоді говорилося про допущення виробів американської фірми Моторола на дуже привабливий японський ринок целюлярних телефонів. Американські офіційні чинники відразу застерегли, що це рішення не має нічого спільного з неуспішними торговельними переговорами, які тривають вже впродовж восьми місяців. Ці переговори зазнали цілковитого краху у п'ятницю, 11-го лютого, після того, як зустріч президента Б. Клінтона і прем'єр-міністра Японії Морігіра Госокави не зуміла вплинути на полагодження спірних питань.

У ПОНЕДІЛОК, 14-ГО лютого, президент Білл Клінтон мав зустріч з президентом Казахстану Нурсултаном Назарбасвим, на котрій підписано цілий ряд угод між обидвома країнами. Казахстанський президент використав зустріч у Білому Домі, щоб підкреслити публічно згоду Казахстану бути спільником договору про нерозповсюдження ядерної зброї. З усього видно, що зустріч була вдалою, бо Президент ЗСА приобіцяв потроїти допомогу Казахстанові, фонди якої мають сприяти політичним реформам, заплатити за демонтування ядерних ракет далекого засягу типу СС-18 і стати базою співпраці для американських підприємств, що стараються скористати з відкриття нових нафтових родовищ у тій країні.

ТОМУ, ЩО НАБЛИЖАЄТЬСЯ реченець вирішення справи Північної Кореї та її незгоди на міжнародну перевірку атомних забудов, уряд президента Білла Клінтона дав згоду на поїздку до Північної Кореї ще одного із своїх неофіційних посланців. Цим разом туди їде голова Військової комісії Палати Репрезентантів, конгресмен — ліберальний демократ з Каліфорнії Роналд Деллум. Чи вдасться йому щось полагодити, на думку багатьох спостерігачів, у найкращому випадку можна поставити під знак запиту. Одначе можна підкреслити і те, що Б. Клінтон старається уникнути небажаного конфлікту з Північною Кореєю.

УРЯД ЗСА ВИСЛОВИВ своє схвалення та підтримку для нового пляну, запропонованого членами парляменту Гаїті, щоб остаточно закінчити політичну кризу в країні та військову диктатуру. Рівночасно Уряд ЗСА скритикував о. Жана-Бертранда Арістіда, вигнаного гаїтського президента, за те, що він не хоче підтримати цього пляну. Більш того, президент Арістід навіть не хотів зустрітися у Вашінгтоні з членами парляменту, які цей пляи висували.

ТУРБУЮЧИСЬ ТИМ, що будь-які майбутні пляни охорони здоров'я можуть впровадити 50 інших серій правил — по одній для кожного стейту, Організація опіки здоров'ям, яка обслуговує понад 45 мід. громадян, запропонувала, щоб встановити однакові правила для цілої країни для ведення і фінансування плянів охорони здоров'я в ЗСА. Це, на Іхню думку, допоможе устабілізувати цілу систему охорони здоров'я та забезпечіть багатьох громадян.

SVOBODA СВОБОДА
UKRAINIAN DAILY УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holydays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Svoboda: (201) 434-0237 UNA: (201) 451-2200

Бюро УНС у Вашінгтоні
(202) 347-UNAW. (202) 347-8631 (факс)

Postmaster: Send adress changes to:
"Svoboda" 30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302
Tel: (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434 3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Передплата на рік $40.00, на півроку-$22.00, на 3 місяці $12.00.
Для членів УНСоюзу $15.00 річно. За кожну зміну адреси $1.00.
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріали. Незамовлені матеріали повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застереже, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою.
За зміст оголошень Редакція не відповідає

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Парадокси України

„Свобода" з 10-го лютого ц. р. у двох перших новинках на першій сторінці має дуже добрі вістки: Європейський економічний союз радий реально співпрацювати з Україною, уряд Великобританії привітав Україну з ратифікацією договору „Старт-1 і готов включитися в допомогову дію Україні, — але найкраща новина — що у головній квартирі Північно-Атлантійського Договору (НАТО) міністер закордонних справ України Анатолій Зленко підписав документ, за яким Україна стала членом „Партнерства для миру". Так названо військово-політичну співпрацю НАТО з усамостійненими колишніми членами СССР та його колишніми сателітами. Україна є першою з-посеред членів Співдружности Незалежних Держав (СНД), яка стала таким „партнером". Це не тільки участь частин української армії у маневрах країн НАТО і нагода для української армії вивчити нову стратегію і тактику. У відповіді міністрові Зленкові речник НАТО зазначив, що Головний секретаріят НАТО доповоже Україні, коли вона буде почуватися у небезпеці, — якщо загрожуватиме Україні якась інша держава. Доброю вісткою є теж відвідини Президента Леоніда Кравчука у столиці Литви Вільнюсі. Зближається теж день відвідин Президента Кравчука у Вашінгтоні, коли врешті авторитетно, з'ясується, чи крім словесних обіцянок Україна дійсно отримає необхідну їй економічну допомогу.

Але все це вістки — добрі вістки — з ділянки закордонної політики. Це цікавий момент в історії сучасної молодої української держави Леонід Кравчук став історичною постаттю, як гідний і дуже добрий репрезентант України, в заслугу йому треба приписати вибір Анатолія Зленка на міністра закордонних справ. Обидва зуміли добитися визнання української держави поверх 120-ти чужинецькими державами і виробити собі у цих державах добре ім'я. Але воно, на превеликий жаль, стоїть у різкій суперечності з внутрішніми відносинами в Україні. Ці внутрішні відносини все ще найбільш жалюгідні. Несамовитий хаос, — представник великої закордонної промислової чи торговельної фірми не може добитися до причетного українського контрагента, відсилають його „від Анни до Каяфи" і не може дістатися до міністра ресорту, поки посередником не дасть хабара. Платні не стоять у ніякому відношенні до цін, тому всі мусять „спекулювати", — шахрувати, користуватися чорним ринком — не звертати ніякої уваги на такі „пересуди" як мораль і етика в торгівлі. Село дає собі раду, бо на куснику землі вирощується картопля, морква чи інша ярина, є курка чи інша худібка. Жити чесній людині у місті страшенне трудно і на тому тлі зродилося ганебне нарікання, що „За Брежнєва було легше жити".

Нам тут незрозуміла загадка — як це можливо, щоб за поверх два роки не можна було наладнати адміністраційний апарат і не можна було сяк-так наладнати економіку. Ми тут не можемо зрозуміти, як це можливо, щоб поруч із загальною матеріяльною нуждою десятки колишніх партократичних вельмож, все ще на чолових становищах у промислі, могли відкривати собі у західньоєвропейських банках мільйонові конта у твердій валюті. Це на тлі сказаних вище успіхів закордонної політики таки парадокси, які дискримінують Уряд України і кидають погане світло на політичну зрілість провідної верстви. Бо ми тут не всилі зрозуміти, яким чином могли постати понад 20 партій і організацій з політичними амбіціями, — як це можливо, щоб використовувати молоду державу для особистих амбіцій та інтересів, замість включитися у будову цієї молодої держави. В отакій дійсності відбудуться уже невдовзі вибори до Верховної Ради: чи вона стане кращою? Як може існувати держава без конституції? Що принесе нам цей 1994 рік?!

Але казав наш селянин: „Ще так не було, щоб якось не було". І кажуть філософи, що тільки оптимісти будують діло. Послухаймо їх.

Які є свідчення на користь того, що наша держава почала міняти свої структурні форми? Тут доведеться прокоментувати Закон про державну владу, прийнятий зовсім недавно — в той самий час, коли відбувалася парляментська баталія довкола атомної зброї. Ми немало витратили газетної площі на обговорення проблеми рад — тих рад, якими вони були за так званої радянської влади. В діяспорі слово „радянський" не вживається, аби не принижувати справді демократичні ради періоду Української Народної Республіки. Побутує слово „советський", що я вважаю вельми вдалим замінником, бо підкреслюється московсько-імперське походження цього поняття.

Стосовно большевицьких рад, то вони завжди були безжиттєвими, декоративними справжня влада належала компартійно-командній вертикалі. Коли була повалена КПСС, ради зажадали перебрати всі важелі влади на себе. Цьому належало запобігти, бо нічого окрім анархії й хаосу це не обіцяло. Так появилася президентська вертикаль — суто адміністративна ієрархія представників Президента, чий апарат повторював органи рад, що не були розпущені. Створилося двовладдя на всіх щаблях державної піраміди.

Чим це завершилося в Росії — добре відомо: хасбулатівським путчем, його кривавим придушенням і розгромом рад по всій Росії. Перемогла президентська вертикаль на чолі з самим президентом Росії, на місці колишніх рад були створені так звані думи. Вони фактично не дістали реальної влади. Отже, в Росії маємо сильну президентську владу — таку силу ну, що вона в будь-який момент здатна перетворитися на авторитарну. Це, може, й виглядає як всевладдя рад. Саме ці зовнішні ознаки й змусили деяких демократів виступити проти нового Закону про державну владу (І. Засць, Богдан і Михайло Горині та інші). І навпаки: переважна більшість депутатів-комуністів проголосувала за новий Закон, бо їм здалося, що тут перемагає совєтська форма влади.

Продовження буде.

Микола Руденко

НА ДОБРІЙ ДОРОЗІ

II

Лист з Чорнобиля

Добрий день, наші дорогенькі друг і брат, а також дружина!

З великою повагою і радістю від усього серця пишу я вам цього листа. Вітаємо ми Вас з наступним 1994 роком і Різдвом і бажаємо Вам обоїм хорошого здоров'я, що є саме головне у нашій жизні. Щоб Ви жили і радувалися.

З повагою до Вас Ваші друзі із Чорнобиля Іван і Уляна.

Повідомляємо про те, що листа від Вас ми отримали, який нас дуже обрадував. Живемо ми не сказати, що гарно, але й не зовсім погано, бо є люди, що живуть гірше нас. Ми таки у двох маємо корову, кури і свині, але у минулому році, нас Бог обидив. Ми держали дві свині й обі подохли. На наше село напала якась чума — то у кого захворіли, то усі подохли, а кого й минула. Наші лікарі говорили, що лікування нема, а тепер ми знову держимо двоє, а як буде не знаємо.

Я Вам писала, не знаю чи отримали того листа, що у нас пройшов пожар і згоріло пів села, але слава Богу наша сторона осталася. Я думаю, що Ви там за оказном добре знаєте, що у нас тепер робиться, а до чого воно дійде, то ми цього не знаємо. Трудно за транспорт, усе таке дороге, що за нашу пенсію не можна нічого купити. Хата привозять нам хліб, масло, цукор, а з одежі ми обуви то доношуємо, що у кого єсть, бо нема де купити. Нехай і було б дороге та щоб воно було, аби тільки здоров'я, то може усе переживемо й надіємося на краще.

Васильовичу прошу я Вас Ви грамотний чоловік, напишіть від нас, чорнобильських людей, благодарність тим дівчатам, що були разом з Вами у нас, що вони нам дуже помагають — це Лідія Черник, Анна Кравчук, Марія Савчак і багато інших людей, які багато сили і енергії відділяють нам. Ми жінки Чорнобиля щиро дякуємо їм і просимо Вас, щоб Ви їм подякували від нас. Зробіть що просьбу, просимо ми Вас. Ми не знаємо, як це зробити, ми люди малограмотні і не можемо їм подякувати, бо наші листи, мабуть, не доходять.

Пробачте мені, що я так неграмотно Вам пишу, але я пишу Вам від усього серця. Дай Боже Вам обом здоров'я і силу.

Вітаємо Вас
Уляна і Іван Макуха,
Опачичі, Чорнобильський район

Обставини в Україні — погані. Рік тому верталися наші туристи з України і стверджували: „Є поступ, іде до кращого!" — Тепер усі в один голос бідкають. „Стало гірше, погіршилося" — Погіршилася економічна ситуація, дальше відхилилися ножиці платень і цін, зросла нужда широких кіл міського населення, голосніше, а не слабше лунає російська мова на вулицях усіх міст у Наддніпрянській Україні, появилися на вулицях Києва прошаки з простягненою рукою, яких донедавна не було, нелад і бруд на летовищі під Києвом жахає приїжджих із Заходу, всі „спекулюють", щоб якось прожити, запанувало тотальне хабарництво, Україна стала єдиною у світі державою, де за крадіж не карають.

Ви цього не бачить Президент? Де є і що діє міністер внутрішніх справ, що діють міністри економіки, чи вони не складають звітів Президентові та чи взагалі відбуваються засідання усіх членів Уряду і чи нема там мови про ті прерізні недоліки та як їм зарадити, хто насправді править державою, хто і перед ким відповідає за свою працю? Таких і їм подібних запитів десятки і відповісти на них дуже важко. Загальну характеристику того жалюгідного стану намагалася дати у своїй відповіді на форумі Наукового Товариства ім. Шевченка у Ню Йорку проф Марта Хом'як-Богачевська, яка рік перебувала в Україні за програмою Фулбрайта обміну професорами. Вона казала: „Ми всі робило помилку, підходячи до України і наших тамтешніх земляків з позиції західнього демократичного світу. А це інший світ, інші люди, вони дивляться на все іншими, як наші очима і з ними важко співпрацювати..." Вже більше року тому проф. Омелян Прідак, співосновник і перший директор Українського Інституту при Гарвардському університеті, який живе пів року в Україні, а пів — в Америці, говорив авторові цих рядків за спільним обідом: „Вони щойно вчаться, що таке організація. Вони не розуміють, що значить організуватися і організовувати інших" Чи дотепер не навчилися? Невже невідомо в Україні, який величезний поступ на шляху до західньої демократії зробили мадяри, поляки і чехи, які також переживали комуністичний режим і були в орбіті верховодства Росії" Десятки видатних діячів України, члени Уряду і Верховної Ради, представники світу української політики, культури й економіки, приїжджають до Америки, розїджаються з доповідями по осередках скупчення української громади, вислухують запити і прерізні критичні заваги, — невже вони не здобувають ніякого досвіду і не використовують його в будові української держави?

Дальша низка запитів і деякі відповіді були б прикрі для тих наших земляків на відповідальних становищах у українській державі. Але не йдеться про полеміку, не йдеться про якесь менторство, бо автор цих рядків знає, як страшенне чулими, вразливими, є наші земляки в Україні, які вважають, що вони не потребують ніяких поук, бо самі краще все знають, — бо вони мають готову відповідь на всі критичні запитання: „Такий наш стиль" Мова тут не про повчання, не про критику, а про аналізу на базі наукових істин, про аналізу з перспективи тисячолітньої історії України, з особливою увагою до новітнього періоду історії України.

Держава складається з території, влади і народу. У княжому і козацько-гетьманському періодах історії України „народ" не грав ніякої ролі, бо тодішні режими були автократичні. Вибухи гніву народних мас за часів Гайдамаччини й Коліївщини були реакцією на економічний визиск. Упа док царату використала Україна, як історичний шанс для відзискання втраченої державности. Це було чудо, як уже 1-го квітня 1917 року Великою Володимирською маршувала на Софійську площу 100,000 українців, співаючи Шевченковий „Заповіт", що був тоді національним гимном. Подивугідним організаторським талантом було створення Української Центральної Ради і проголошення нею впродовж восьми місяців 4-ох Універсалів, починаючи від автономізму почерез федерацію аж до державної самостійности. А втім, це був тільки соломʼяний вогонь, викликаний первісним захопленням національно-державною ідеєю, без глибшого її закорінення. Це невірно, що Українська Народна Республіка впала від російсько-большевицької агресії. Армія генерала Муравйова, яка йшла від півночі почерез Бахмач, і армія Антонова-Овсієнка, яка маршувала від сходу, — разом нараховували не більше 25-ти до 30,000 воїків, а на трьох Військових з'їздах у Києві, скликані УЦРадою, були делегати від 3-ох мільйонів українізованих вояків тодішнього південно-західнього фронту. А під Крути можна було вислати тільки слабо вишколений і узброєний Студентський курінь і дві чоти Юнацької школи з одним імпровізованим бронепотягом, з одною гарматою. Українські вояки „демобілізувалися", брали кріси й скоростріли, ховали їх під соломою у стодолі і не хотіли воювати за рідну державу. Це була ганебна „невтральність", проголошувана існуючими військовими формаціями. Але були й прояви справжнього геройства. Був Зимовий похід Дійової Армії УНР, була Залізна Дивізія і Корпус Січових Стрільців (не слід переплутувати з галицькими Українськими Січовими Стрільцями (були й геройські вчинки деяких повстанських отаманів. Але не було державницького патріотизму, а було захоплення модою соціялізму (не було політичної партії без прикметника „соціялістична"), впродовж трьох років державности було правління Уряду УЦРади, Гетьманат і Директорія. За три роки УНР створено більше, як від 1-го січня 1922 держави. Але втратили ми УНРеспубліку з власної вини, бо не було народу. Яка ж паралеля з лихом сучасної України. Дозволюте ще ширше пояснити — завтра.

Закінчення буде.

Іван Кедрин

ПРИЧИНИ ЛИХА В УКРАЇНІ

I

Галина Маняко

Танцюй, Оксане!

(Присвячено Оксані Баюл)

Танцюй, Оксане! Краще всіх танцюй!
І своїм танком світ весь зачаруй!
І золоті медалі Україні
Знов принеси на крилах лебединих!
Хай знають люди: є така країна,
Вона пісень і музики перлина,
І танці там несуть в серця весну,
І молодости з ними не до сну.

Танцюй, Оксане! Хай весь світ з тобою
засяє олімпійською красою!
Танцюй! І за собою юність клич
І Батьківщину танцем возвелич!
Хай знають люди: будем танцювати,
І олімпійські храми воздвигати,
І мир плекати, мир, а не війну,
І повертать Чорнобилю весну.

ДВАНАДЦЯТИЙ ДЕНЬ продовжується страйк робітників рибних промислів Франції, які вимагають скасування договору, підписаного Францією в рамках міжнародної Генеральної угоди в питаннях торгівлі і митних тарифів. Вона, між іншим, передбачає відкриття європейського ринку для продажу імпортованої риби. Представники рибних профспілок заявили, що забльокують усі порти країни, якщо уряд прем'єра Едуарда Баллядюра не виконає вимог страйкарів. Спостерігачі підкреслюють, що це вже третя невдача французького уряду на шляху проведення економічних реформ.

Божена Ольшанівська

КОМІСІЯ ДОСЛІДІВ ВЕЛИКОГО ГОЛОДУ УКРАЇНИ В АМЕРИКАНСЬКОМУ КОНҐРЕСІ

VIII.

19-го вересня 1984 року Комісія закордонних зв'язків мала ділове засідання, і на ньому схвалено, з малими поправками, текст сенатського законопроекту С. 2456. Але основною перешкодою залишався пропонований 4.5 млн кошт на комісію. Активістам АГРУ пояснили, що 4.5 млн дол. не є реально вимогою і з такими коштами Комісія закордонних зв'язків законопроекту не схвалить. Час летів, і маючи вже конкретну пропозицію, активісти АГРУ погодилися на значно меншу суму — 400,000 дол. на два роки, що було реальним компромісом. З цим законопроект схвалено і передано його повному Сенатові. Сенат законопроект С. 2456 прийняв одноголосно 21-го вересня 1984 року.

Побачивши, що у Сенаті потрібно було близько двох місяців, щоб законопроект пройшов усі стадії Комісії і голосування (від 1-го серпня до 21-го вересня), а ще чотирьомісячного чекання від того часу, як сенатор Бредлі вніс його 21-го березня, активісти АГРУ продовжували гарячково працювати у Палаті Репрезентантів, бо законопроект, щоб стати законом, мусить бути схвалений і переголосований в обох палатах. Але тут воно наткнулися на нерушимий мур.

4-го жовтня 1984 року у Палаті Репрезентантів, в останній день 98-го Конґресу, конґресмен Бенджамин Ґілман запитав: „Де є голодовий законопроект? Вчора ми обговорювали його. Ми повинні б сьогодні голосувати, чи не так?" Хоч було вже пізно, голова Майка міг представити закон повній Палаті, але на це не було доброї волі ані у Майки, ані у Фассела.

Це означало, що в дійсності демократичний провід Комісії міжнародних справ у Палаті поділяв політику відносно Советського Союзу і відносно жидівського лаббі в Конґресі разом з республіканською екзекутивою.

Увечорі 4-го жовтня 1984 року у Медовленде Ґілтон в Сікокус, Н. Дж., був великий бенкет із 1,000-доларовим вступом, для здобуття фондів для Демократичної партії. Одним з промовців був сен. Бредлі. Зразу ж після свого виступу приватним літаком, коло півночі, він повернувся у Вашінґтон на сенатську сесію.

Щоб сенатор міг ставити внесок, голова засідання Сенату мусить надати йому голос. Однією зі справ, яку Сенат тоді обговорював, були жіночі права — досить спірна справа. Було відомо, що сен. Бредлі цей жіночий закон підтримував, тому коли він попросив, голова йому не давав голосу, бо хотів цей закон відкласти на другий рік.

Але сенатор не здався і далі просив голосу. Йому дали змогу виступити о год. 2:30 ранку. Тоді він скористався своїм сенаторським правом і голодовий законопроект дочепив до фінансової омнібус резолюції на 470-більйоновий державний фонд. Це був той самий спосіб, яким було прийнято законопроект Елизабет Гольцман при кінці 70-их років, що при Департаменті юстиції створити Відділ Спеціяльних Інвестиґацій (OCI).

Залишилася ще одна перешкода. Після дочеплення додатків у Сенаті омнібус резолюцію мусіли ще раз обговорити на спільній конференції членів обох палат, ще раз переглянути всі податки і вирішити, котрі з них прийняти, а котрі відкинути. Хоч сенатори мають спеціяльний привілей дочеплювати свої додатки-амендменте, члени Палати Репрезентантів мусять на них погодитися. Тут була небезпека, що голодовий проект могли відкинути. Активісти АГРУ останнім зусиллям зв'язалися з прихильними їм членами конференції і просили їх старатися, щоб закон про голодову комісію був прийнятий. І так сталося.

Врешті фінансову омнібус резолюцію — із причепленим голодовим законом — передано президентові Рональдові Регенові для підпису. Президент поклав свій підпис 12-го жовтня 1984 року і так законопроект, який пропонував створення Конґресової Голодової Комісії, став законом. Цей закон дістав число 99-180. Тому що Комісія не закінчила своєї праці у передбачений термін, її пізніше продовжено законом ч. 100-340 і додано ще 100,000 дол. на її кошти.

Жидівському лаббі йшлося про те, щоб тільки вони мали комісію голокосту і щоб від їхнього голокосту і великої трагедії не відвертати світової уваги. У дискусіях, які часом вирівали, вони мотивували, що інші люди, які загинули під час гітлерівської хуртовини, загинули через обставини чи війну, а жиди загинули тому, що були жидами.

Ця реакція дуже чітко вийшла на поверхню тоді, коли в 1985 році в Єрусалимі зруйнували пам'ятник, уфундований канадським українцем в пам'ять українських жертв голокосту. Поліція навіть не шукала злочинців, хоч свідки знали, хто це зробив. Другий раз це було явно видно, коли ставили пам'ятник жертвам Бабиного Яру в Денвері. Іван Стебельський вміло полагодив справу, щоб на пам'ятнику серед жертв також було згадано українців. Це викликало дуже різку реакцію жидів, а Стебельський мав з того приводу сейозні проблеми.

Сенатор Билл Бредлі ритує Голодовий закон

Сенатор, який є спонзором якогось закону, має окремий привілей — причепити свій законопроект до фінансової резолюції, яку часом називають „омнібус резолюція". В цій резолюції є визначені фонди на працю Уряду Америки. Без схвалення тієї фінансової резолюції Уряд не може дістати грошей і перестає діяти. До такої ситуації не можна допустити, і тому перед закінченням кожного Конґресу омнібус резолюція мусить бути схвалена двома палатами Конґресу і підписана президентом. Якщо обидві палати не можуть узгіднити фінансової резолюції, то сесія Конґресу продовжується аж до того часу, доки не дійде до двокамерної згоди.

В той час, коли цей важливий фінансовий законопроект наближається до успішного узгіднення, сенатори мають можливість до нього „дочепити" свої менші законопроекти, які не перейшли через дві палати і які пропадають. „Дочіплюють" їх у виді поправок — „амендменте". Більші спірні проекти відкладають до наступного Конґресу. Закон про Голодову комісію був одним із додатків — „амендменте", який сен. Бредлі причепив до омнібус резолюції. Це сталося завдяки його маневруванню, витривалості і завзятості.

Закінчення буде.

„КолядуємоУкраїні!"

Вже четвертий рік цей заклик гуртує чикагські хори, щоб спільно „колядувати Україні". Додатковим цьогорічним побажанням став заклик — „Допоможім землякам обрати демократичний і працездатний парлямент України!" Концерт відбувся в неділю, 30-го січня 1994 р. в Свято-Андріївському Православному Осередку в Блумінгдейл, Ілл.

Відкриваючи це спеціяльне громадське свято, голова Т-ва сприяння Народному Рухові України в Чикаго д-р Богдан Ткачук висловив найсутєвіше побажання: „Соборна українська громада колядує Соборній Україні". Програма з участю семи хорів, в тім числі й одного американського, передбачала лише по три колядки для кожного хору, щоб не розтягувати у часі. Гарним введенням було слово про традиції й родовід українських колядок, їх силу та емоційне пов'язання з побутом і історією нашого народу. По-українськи говорила Галя Полянович, англійською мовою — Роман Голяш.

Програму розпочала традиційна сценка із Свят-Вечора, чи Щедрого Вечора (перед Йорданом-Богоявленням): родина при Вечері, а тут входять колядники з могутнім „Добрий вечір тобі, Пане Господарю..." Сценку приготовили члени парафіяльної громади православної Церкви св. Андрія — господарі свята. Колядники відразу виступили як хор під орудою д-ра Василя Трухлого і могутнім „Слава во вишніх Богу" і дальшими точками. Цього дня, може, з огляду на американську публіку і хор, найкраще прозвучав „Щедрик" Миколи Леонтовича, добре і ніжно виконаний, в українському оригіналі. (*Мелодія, яку всі знають, яка ввійшла до фонду уникайкращих мелодій світу, але не всі знають про її українське походження*). У програмі мала місце не запрограмована організаторами точка — відчитання відзначення, врученого д-рові Трухлому митрополитом Константином за всебічну працю для Української Автокефальної Православної Церкви та української громади.

Опісля виступив американський хор, хор католицької церкви св. Ісидора. Це була велика мистецька несподіванка — як під оглядом репертуару, бо виконували самі клясичні твори, так і щодо справді професійного виконання. В дальшому співали такі хори: хор Баптистської церкви, диригент Олесь Гарбузюк — (в хорі багато молоді, новоприбулих з України) народні колядки звучали дуже гарно. Далі хор „Прометей" соборну св. Володимира і Ольги, диригент Ростислав Смик, якого колядки „Херувими свят", „На Йорданській річці" і „Бог ся рождає" прозвучали радісно і бадьоро. Приємною несподіванкою була у програмі хору церкви св. Йосифа, диригент Ярослав Стефанюк, колядка з України „Добрий вечір, щедрий вечір, Україно моя", яка дуже добре надавалась для цього концерту, була гарно виконана, як рівнож дві інші колядки. Хор української церкви П'ятидесятників, диригент Богдан Мальський, співав пісні „люди Бога забували", „Лунай, хвала". Кромі набожности, з якою виконуються пісні, хор „бере за серце" своїм соланом — сама, дуже співуча, молодь з України!

І тут трапилась ще одна неплянована сценка із Святвечорових (сольо-спів і музичний акомпаньямент), в якій головний мотив „Господи, збережи Неньку, збережи Україну". Шкода, що витратили багато часу на словесні пояснення. Виконання, слова зробили велике, зворушливе враження. Концерт закінчив всеграмодський мішаний хор „Сурма" (диригент проф. Роман Андрушко, якому ще раз дяка за пісні, що співаються тільки на Різдво, і які є кращими з кращих — „З нами Бог", „Різдво Твоє, Христе Боже" і „Діва днесь", щоб кінцевим „Бог Предвічний", разом зі залею, завершити спільне об'єднуюче свято.

Загальна вартість тієї трапиці виявилась у масовій участі (помимо важких морозів і далекої дороги), живої, ентузіястичної реакції публіки, труді й праці хорів та великій жертвенності громади — неприступні прислали свої „коляди" поштою. Збірне бажання допомагати Україні є головним мотивом цього часу.

Ініціятива спільного колядування Україні належить Т-ву Сприяння Народному Рухові України в Чикаго. Цьогорічний комітет очолив д-р Василь Трухлий, заступник Олексій Коновал, при співпраці членів Президі.

Ірина Камінська

„ВЕСЕЛКУ" — В КОЖНУ УКРАЇНСЬКУ РОДИНУ! ЗДІЙСНІМО ЦЕ ГАСЛО СВОЄЮ ВЧАСНОЮ ПЕРЕДПЛАТОЮ НА ДИТЯЧИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ЖУРНАЛ, ЯКИЙ ВИХОДИТЬ В АМЕРИЦІ І ЯКИЙ НАСТУПНОГО РОКУ ВІДЗНАЧАТИМЕ 40-РІЧЧЯ СВОГО ІСНУВАННЯ!

Галерія

„ХРИЗАНТА"

98 Second Ave., New York

запрошує

громаду на відкриття

ГРУПОВОЇ ВИСТАВКИ УКРАЇНСЬКОГО МИСТЕЦТВА: живопис, графіка, кераміка, прикраси, дитяче мистецтво.

• Серед виставлених праць картини: *ТРУША, ПАТИКА і СЕЛЬСЬКОГО*

20-го лютого 1994 р. о год. 1-ій по пол.

Адріян Кащенко:

ОПОВІДАННЯ ПРО СЛАВНЕ ВІЙСЬКО ЗАПОРОЗЬКЕ НИЗОВЕ

Коротка історія Війська Запорозького з малюнками, картами і планами.

Оповідання для середнього та старшого шкільного віку

Видає Редколегія
Мистецьке оформлення Юхима Куця
Упорядкування С. П. Пінчука
Передмове слово Олеся Гончара

Київ, видавництво „Веселка", стор. 266
Тверда оправа, ціна 20.00 дол.

Незаслужено випущений з української літератури в часи режиму, автор відтворив життя запорозьких козаків, їхню боротьбу з ворогами за незалежність. Зі сторінок його оповідань постає славна історія Запорозької Січі.

Можна набувати у книгарні Свободи.
Мешканці стейту Нью Джерзі зобов'язані долучити до ціни 6% продажного податку.

О. Гаркавий — у Вінніпезі!

У вересні 1993 року прибув до Вінніпегу Олександер Гаркавий. Чимало вінніпежан, які відвідували рідні землі, не повірили тому. „Тож ми-наче вчора в Україні слухали його в радіо, оглядали на телебаченні".

А все таки, хоча його пісні лунають над Дніпром, цей славний тенор перебуває у місті над Червоною рікою, яке починає його доцінювати.

Першими, які доцінили його найкраще, це Андрій Сірий з Вінніпегу та подружжя Борис і Ганя Зенчишини із Сван Лейку, Ман., які спонзорували приїзд О. Гаркавого і уможливили йому дальші студії в Манітобському університеті.

Почин згаданої благодійної трійці гідний наслідування і заслуговує вдячности.

У своєму переповненому студентському календарі артист завжди знаходить час на культурну працю для добра громади. О. Гаркавий включається у діяльність хору ім. О. Кошиця, приготовляє театральні вистави з молоддю, збагачує своїм майстерним читанням (і, очевидно, піснями) тутешню радіопрограму, а на весні появиться з його участю спеціальна телевізійна передача „Українорами". На додаток того він знаходить час на творчу працю.

38-літній О. Гаркавий — це не тільки визначний соліст, але і композитор та поет, а від людини з таким талантом чимало ще можна сподіватися. Його 20-літня кар'єра пов'язана була із фільгармонією в Луцьку, хоча він також співпрацював із фільгармонією в Чернівцях та ансамблями „Світязь" та „Либідь".

Аматорів української пісні порадує найновіша вістка, що співак приготовляє оригінальну касету із патріотичними та сучасними піснями, а також романсами і піснями для молоді. Ця збірка потребує підтримки і передчувань, що знайдуться меценати, які допоможуть артистові (тепер і студентові остаточно завершити цю справу.

Бажаючих довідатися більше, чи теж допомогти можуть звертатися на адресу: Oleksander Harkavyj, St. Andrews' College U of M, 475 Dysart Road, Winnipeg, Man. R3T 2M7 Canada, або телефонувати увечорі (коли артист уже повертає до своєї студентської кімнатки-келії) на число (204) 275-9177.

Мгр Йосип Демко

За народним звичаєм

О, Земле Вкраїнська!
Коханий мій краю!
Красу Твою пишну
В піснях звеличаю.

Коли б не повертала у своїх думках до рідної матінки-землі української, — колиски легенд, казок, пісень чарівних, — серце спинніше заб'ється, і ні очі набігає непрохана сльоза.

Незрівняний, своєю працьовитою красою, край! Ця благодатна земля виколисала відважних і мужніх синів і дочок, — людей, в серцях яких завжди горіла іскра волі, бажання утвердити себе як народ вільної суверенної держави. І здійснилась віковічна мрія. Хоч важкі ці перші кроки самостійности, але живе в серцях народу віра в краще майбутнє. Оживають легенди і пісні про козацтво відважне, пісні УПА і стрілецькі пісні, відроджуються вже забуті українські звичаї.

Весну зустрічаємо вигівками і гаївками, а зиму — колядками і щедрівками.

А яка ж вона чудова, зима українська! Чи бачили ви ще таку красу? Ліс неначе у казці. Дерева, вкрившись легким інеєм, різнобарвними переливаються від сонячних променів. І така навкруги білизна, що аж очі сліпить. Наче в легкому танку, вистроїлись на лісовій галявині красуні-ялинки. А морозець так і поринує під чобітками. Хто хоч раз побачить цю казку наяву, то назавжди вона залишиться в його пам'яті. І саме в такі чудові січневі дні святкують на українській землі Різдво Христове.

А десь далеко чутно злагоджений спів молоді. Колядуймо! Колядуймо! Співаймо! Радіймо! Прославляймо Бога нашого, Пречисту Діву Марію, маленького Ісусика, що вносить у наші серця радість і спокій, молім його про долю добру нашій матінці-Україні, про спокій на землі.

Свої звичаї, свої пісні і колядки збережли українці у серцях своїх, пронісши через моря і океани, у далекий чужий край, куди по волі і неволі закинула їх доля. І десь на далекому континенті, на американській землі, не замулилося це джерельце народного українського звичаю, не забулися колядки щедрівки.

Кожночірно 19-ий Відділ Союзу Українок Америки Трентону, Н. Дж., своїм злагодженим співом колядок приносять радість в українські родини.

Минулого року 19-ий Відділ Союзу Українок Америки очолила Оксана Микитин, з ініціятиви якої група союзянок відвідала українські родини, вітаючи їх з Різдвом Христовим колядками, віншуванням, побажанням здоров'я, щастя, добра і радості на довгі роки.

Мирослава Терещук

Померла св. п. О. Романенко

З глибоким сумом сповіщаємо українську громаду, що на 84-му році життя несподівано відійшла від нас в Арізоні українська патріотка, уславлена писанкарка Олеся Романенко. Народилася Олеся на Волині, у старовинному місті Острозі в козацькій родині. Навчалась в українській гімназії, а згодом студіювала іноземні мови на педагогічному факультеті Львівського університету. Відтак, втікаючи від більшовизму, переїхала до Америки. В Америці Олеся Романенко поширювала українську культуру, організувала гуртки писанкарства в школах, в коледжах, робила виставки писанок на фестивалях народної творчости в університеті міста Тусона, в церквах у Міннесоті, Каліфорнії, Арізоні. Свій хист і вміння передала своїм дітям та онукам.

Олеся Романенко була учасницею Першого Міжнародного З'їзду Писанкарів, що проходив у 1992 році в Києві і виголосила на з'їзді цікаву доповідь про писанкарство в Америці. Для майбутньої Школи українського мистецтва в Космачі на Гуцульщині вона подарувала відеокасету про свою пропагандистську діяльність з писанкарства в Америці.

В багатьох родинах Америки, Канади, Німеччини, Австралії, України світлом сяють писанки Олесі Романенко як добрий знак про українську мисткиню з Арізони. Олеся Романенко дочекалася побачити незалежну українську державу і то було для неї найбільше щастя.

Висловлюємо глибоке співчуття дітям, онукам, правнукам і всій великій родині покійної, яка залишила вагомий слід в українському декоративно-прикладному мистецтві.

Дмитро Пожоджук, голова Всеукраїнської Координаційної Ради з вивчення і відродження писанкарства.

Людмила Гура, секретар ВКРВВП.

„Приятелі дітей"

На початку 1993 року Руслана Вжесневська під час подорожі в Україну відвідала дитячі будинки для сиріт. Вона помітила, що в Україні бракує речей першої потреби, які охороняли б дітей не тільки від хвороб, але й смерти. Руслана вирішила, що треба якось запобігти цьому лихові. Повернувшись до Канади, вона розповіла знайомим про свої спостереження в домах сиріт в Україні. Руслана, за фахом терапевт, Джулияна Уггла і Мотря Джулинська — фармацевтка вирішили створити організацію допомоги для будинків сиріт в Україні. Так постала організація „Приятелі дітей" при канадському Фонді „Діти Чорнобиля", яка прийняла гасло „Допоможіть нам допомогти дітям".

Основна мета організації — допомога дітям-сиротам в Україні, щоб охоронити їх від захворювань та забезпечити ім нормальний розвиток. До „Приятелів дітей" приєдналися лікарі Юрій Гуцуляк, Анджела Марині, Аніта Козирська, Роман Ликин, а також фармацевти та професіоналісти. Працю розподілено так: Руслана Вжесневська і Дж. Уггла очолили сектор побутових речей першої потреби (їжа, одяг, виховно -навчальні матеріяли — книжечки, іграшки). Мотря Джулинська прийняла функцію координатора медичних об'єктів. Офіційним представником „Приятелів дітей" в Україні є Дануся Бурдик з Гамілтону, Канада, за фахом фармацевтка, яка працює в Україні для Корпусу Миру в Туберкульозному інституті в Києві. Вона зладила список будинків для дітей-сиріт у Києві та в різних областях України, зазначивши кількість дітей у кожному будинку, вік дітей, їхні потреби та мову їх спілкування.

Будинки для сиріт в Україні поділені на три категорії: від немовлят до третього року життя, від трьох до семи років та інтернати — від 7-го до 17-го року. В загальному будинки для дітей-сиріт в Україні знаходяться в доброму стані. Вони чисті, світлі, в них підтримується життєдайна атмосфера. Вчителі та вихователі стараються замінити дітям родинний дім. Дітям-сиротам дошкільно бракує ліків, вітамінів, їжі, одягу, книжечок, іграшок. Рівень захворювань у будинках для сиріт високий, а тепер значно підвищився. „Приятелі дітей" звернулися до канадських фармацевтичних фірм та української громади за допомогою. Великі фармацевтичні фірми виявили щедру жертвенність. Одна фірма подарувала 550 тисяч вітамінів, інша — ліків вартістю 300 тисяч долярів. До цього часу „Приятелі дітей" відвезли в будинки дітей-сиріт та дитячі шпиталі ліки, вітаміни, шприци, голки, їжу, іграшки на 600 тисяч долярів. Подаровані ліки доладно перевіряються, зокрема реченець для вживання. У кожний набір ліків додаються інструкції українською мовою як і коли їх уживати, а також додається англійська версія — для їхньої медичної бібліотеки.

До цього часу „Приятелі дітей" відвідали 25 сиротських будинків та передали їм значну кількість антибіотиків, вітамінів та ліків. Дитячі лікарні, крім ліків, дістали важливі медичні препарати.

Досі відбуто чотири подорожі в Україну з потрібними речами для сиріт. З пододожі в жовтні 1993 року співробітник „Приятелів дітей" Е. Коттрел зробив відеофільм, який ілюструє гуманітарну подорож по Україні — показує групи дітей-сиріт у зустрічі з „Приятелями дітей", вихователів і, у якійсь мірі, обладнання будинків для сиріт. Допитливий глядач фільму збагне психологічний стан цих знедолених дітей. Це діти, у яких батьки померли, ті, яких батьки покинули, над якими батьки знущалися, діти алькоголіків, ув'язнених злочинців, діти, яких передано на адоптування.

У грудні 1993 року четверту подорож із дарунками від організації „Діти Чорнобиля" відбула до будинків сиріт Дануся Бурдик. Мабуть, це вперше гостив до сиріт України письменець Св. Миколая.

„Приятелі дітей" отримали численні листи-подяки за їх гуманітарну діяльність: від Союзу Українок у Дніпропетровську за підписом Орини Сокульської і Тамари Завгородної, від Т-ва Захисту дітей-інвалідів „Надія" за підписом Зені Кушпети та інші.

У луганському часописі пишуть:

„На Луганщину прибули представники благодійної організації „Приятелі дітей", яка діє під патронатом чорнобильського комітету канадського міста Торонто: Мотря Джулинська, Руслана Вжесневська та Джулияна Уггла. Привела їх сюди не цікавість до екзотичної Східної України, а цілком зрозуміла причина — для заокеанських земляків адресати гуманітарної допомоги не розділяються Збручем чи Дніпром..."

У газеті „Східний Часопис" надруковано статю п. з. „Приятелі дітей" на Донеччині". Ось уривки з цієї статті:

„Нарешті українська заокеанська діяспора почала розуміти, що тисячі тонн гуманітарного вантажу та сотні тисяч долярів, переданих в Україну через державні структури або через державних 'діячів', що мають змогу ошиватися по закордонах, просто не дійшли до найбідніших верств населення. Саме з цих причин канадський фонд 'Чорнобильські діти' пішов іншим шляхом. Завдяки допомозі представника канадського корпусу миру в Україні Данусі Бурдик та обласної філії Суспільної Служби України 'Приятелі дітей' визначили сиротинці, яким потрібна цонайперша допомога. Почавши благодійну подорож з Варшави, Руслана Вжесневська з однодумцями побували у Львові, Вінниці, Кіровограді, Кривому Розі, Нікополі, Запоріжжі, Луганську, Северодонецьку, Кременчуку. Одержали найнеобхідніші ліки, вітаміни, молочне харчування діти шкіл-інтернатів та дитячих будинків Маріюполя, Маріїнки, Донецька. Треба було бачити, як розбігаються очі дитини, коли вона розглядає яскраві іграшки або одягає барвисту одежину".

У 1994 році „Приятелі дітей" заплянували в березні, травні і жовтні двома групами відвідати 60 будинків сиріт, у яких приміщується 10 тисяч дітей. „Приятелі дітей" намагаються не тільки подбати про фізичне існування українських сиріт, але й допомогти у їх розумовому розвитку та морально-етичному вихованні. Адже діти — це найцінніший скарб народу!

Ми просимо українську громаду допомогти нам здійснити наш проєкт у 1994 році. Нам потрібні фінанси на закуп ліків. Збираємо маловживаний одяг, дитячі книжечки та іграшки. Допоможіть нам! „Приятелі дітей" є філією чартерованої організації „Діти Чорнобиля".

Адреса для надсилання чеків: Children of Chornobyl Canadian Fund, „Help us help the Children", 1555 Bloor St. W., Toronto, Ont M6P 1A5 Canada.

Телефони для інформації: (416) 532-2223 і (416) 767-9337.

ВСІ УКРАЇНСЬКІ ДІТИ ДО УКРАЇНСЬКИХ ШКІЛ!

Загальні збори 399-го Відділу УНС „Леви" в Чикаго

30-го січня 1994 року в Чикаго й околиці падав густий сніг і тому мабуть на збори з'явилося тільки 18 осіб. Збори відбулись у домівці „Левів". Зборами провадила Президія у складі: Василь Камінський — голова, Богдан Кукуруза — секретар.

Однохвилинною мовчанкою вшановано пам'ять померлих членів у минулому році, а це: довголітній голова Відділу св. п. Ярослав Баторфальви, довголітній рекордовий секретар Відділу св. п. д-р Маріян Панчишин, св. п. Богдан Кашуба та св. п. Степанія Дачишин.

Протокол із попередніх зборів відчитаний Б. Кукурузою, прийнято без змін.

За діяльність Відділу звітував фінансовий секретар мгр Роман Б. Припхан. Прибутки Відділу у звітовому році виносили 21,203.03 дол., видатки 20,588.26 дол., сальдо на 30-го січня 1994 року — 615.10 дол. Зібрані і вислані вкладки до УНС в 1993 році виносили 20,328.26 дол.

У звітовому році чотири члени померли, 11 членів виплатили свої забезпечення, два члени згрошевили — разом втрата 17 членів. Секретар приєднав чотирьох нових членів, отже Відділ втратив у звітовому році 13 членів. Теперішній стан Відділу — 255 членів. Секретар з жалем ствердив, що до вибору другого делегата на Конвенцію УНС Відділ забракло сім дорослих членів.

До праці секретаря крім збирання вкладок, виготовлювання місячних звітів та приєднування нових членів, належить теж відновлювання міських і стейтових дозволів на продаж алькогольних напитків та ігри в бінґо, футбол, бо-бера-УА ЄТ „Леви" є зареєстрована на 399-ий Відділ. Відділ не є зареєстрований у барі фінансово.

При кінці лютого 1993 року відбулись у Чикаго Загальні збори Окружного Комітету Відділів УНС, на яких членів 399-го Відділу інж. Миколу Чемеринського вибрано англомовним секретарем, а Василя Камінського головою Контрольної комісії. 13-го листопада 1993 року під час організаційних нарад Округи головний секретар УНС Володимир Сохан нагородив мгра Р. Припхана почесною плякетою Союзовця 1993 року.

Рівнож за старанням секретаря Відділу, УАСТ „Леви" одержало поважну дотацію від УНС.

Збори одобрили звіт секретаря, а голова Контрольної комісії Зенон Дзядик ствердив, що діловодство було ведене взірцево, всі вкладки висилані своєчасно до головної канцелярії УНС. Дав внесок на уділення абсолюторії уступаючій Управі із признанням для секретаря, що збори прийняли через аклямацію.

Нову Управу вибрано у складі: Василь Камінський — голова, Іван Полюхович — заступник голови, Володимир Голойда — касир, Богдан Кукуруза — рекордовий секретар, Роман Б. Припхан — фінансовий секретар. Контрольна комісія Зенон Дзядик — голова, Василь Бойко і Володимир Воловчук — члени.

Делегатом на Конвенцію УНС вибрано Р. Припхана, а заступником Б. Кукурузу.

При кінці зборів Р. Припхан звернувся до присутніх із закликом про співпрацю під час дальшого росту Відділу та попросив усіх на перекуску.

Мгр Р. Припхан

В ОДИНАДЦЯТУ БОЛІСНУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ нашого найдорожчого, невіджалуваного МУЖА І БАТЬКА

бл. п.
проф. д-ра

МИКОЛИ-МОЛЯШКА ДОБЕРЧАКА

будуть відправлені Поминальні

СЛУЖБИ БОЖІ

в п'ятницю 18-го лютого 1994 р.
в церкві св. Юра у Львові, Україна;
в церкві в Мельбурні, Австралія;
в катедрі у Стемфорді, Конн.;
в каплиці в Сан Дієго, Каліф.

У глибокому смутку:
дружина — МАРТА КЛЮФАС-ДОБЕРЧАК з дітьми ТЕТЯНОЮ І ВСЕВОЛОДОМ

У СОРОКОВИЙ ДЕНЬ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ нашого найдорожчого і невіджалуваного МУЖА, БАТЬКА, ДІДУНЯ

СЛ. П.

МИХАЙЛА ШАШКЕВИЧА

будуть відправлені заупокійні

СЛУЖБИ БОЖІ

з Панахидами
в суботу 26-го лютого 1994 р. в таких церквах:

св. Михаїла, Йонкерс, Н. Й.;
св. Івана, Виппані, Н. Дж.;
св. Трійці, Силвер Спрінг, Мд.;
св. Андрія Апостола, Силвер Спрінг, Мд.;
св. Миколая, Вотервлит, Н. Й.;
Христа Царя, Філядельфія, Па.;
Різдва Пр. Богородиці, Ню Бранзвик, Н. Дж.
також в Римі, Львові і Олесько, Україна

в понеділок, 28-го лютого 1994 р.

соборі Пресвятої Родини, Вашінґтон, Д.К.;
св. Йосафата, Парма, Огайо.

у вівторок, 1-го березня 1994 р.

св. Володимира і Ольги, Чикаго, Ілл.

Про молитви за спокій благородної пам'яті Михайла родину і приятелів просять:

дружина — АННА
син — БОГДАН з дружиною ВІРОЮ
дочка — ХРИСТЯ з мужем ЯРОМИРОМ
внуки — ЛАРИСА, МАТЕЙ — АДРІЯН, ОЛЕКСАНДЕР і АНДРІЙ

Замість квітів родина просить складати пожертви на: Юнацький табір на осені СУМ в Еленвіл, Н. Й.

EUROPE INT'L. ПАКУНКИ В УКРАЇНУ, АВТА
2236 W.CHICAGO AVE. LADA, ПРОДУКТИ, БІЛЕТИ
CHICAGO, IL 60622 ТЕХНІКА НА 220 ВОЛЬТ,
1 (312) 489 9225 ЗАПРОШЕННЯ, ТЕЛЕГРАМИ
1 (708) 776 - 1110

МАЄМО ВЖИВАНИЙ ОДЯГ ЗАДАРМО ВІД SALVATION ARMY ДЛЯ ВИСИЛКИ.
* Шукаємо нових представників

ВІДБИРАЄМО ПАЧКИ З КОЖНОЇ ХАТИ В АМЕРИЦІ
1 800 727 - 2351
1 800 PARCEL 1

Хочете закупити своїм рідним в Україні корисну та необхідну техніку?

трактори та сільсько-господарське знаряддя

За ближчими інформаціями і формами замовлення слід звератися на число 1-800-354-3136

SEPCORP International, Inc.
25 Mountain Pass Road Highland Junction NJ 12531 USA

ПИСАНКА **PYSANKA - V.I.M.** Parcel Service Inc.
3100 Bloor St. W. #8A Toronto, ON. M8S 4Y7
tel. (416) 604-8311

ДОСТАВА

В УКРАЇНУ, БІЛОРУСЬ, ЛИТВУ, ЛАТВІЮ, ЕСТОНІЮ, МОЛДОВУ та РОСІЮ
ПАЧОК З НОВИМ ТА ВЖИВАНИМ ОДЯГОМ

Наші представники в ЗСА

CHICAGO
American Travel Agency
2222 W. Chicago Ave.
tel.: (312) 235-9322
Kalyna Inter.
YAROSLAV KIT
406 E. Palatine Rd.- 1B
Palatine, IL 60067
tel.: (708) 776-7766

NEW JERSEY
Polonez Travel Cons.
235 Main St.
South River, N.J. 08882
tel.: (908) 390-0244

BUFFALO
R&R Interpostmir
ROMAN POSTEPSKYJ
108 Mohar Dr.
W. Seneca, N.Y. 14224
tel.: (716) 675-7666

BALTIMORE
International Trading Co.
YAROSLAW SMETANIUK
233 South Madeira St.
Baltimore, MD
tel.: (410) 276-2859

BINGHAMTON, N.Y.
Transworld Inter. Co.
PAVLO SMELIANSKYJ
84 Ely Park Blvd.
tel.: (607) 797-3401

BOSTON
Globe Travel Service
382 Western Ave.
Lynn, MA
tel.: (617) 581-3300

UTICA, N.Y.
Mark's Furniture Store
MARKO FALINSKYJ
1105-07 Lincoln Ave.
tel.: (315) 733-0719
fax: (315) 724-3726

PITTSBURGH
Chester Agency
JOHN&HILDA DZIADEK
1509 East Carson St.
tel.: (412) 481-2501

SYRACUSE
Overseas Connections
SOFIA CHMARA
205 South Wilbur Ave
Syracuse, N.Y.
tel.: (315) 422-7652

NEW BRITAIN, CT.
GRACE ANGELOV
303 Eddy Glover Blvd.
tel.: (203) 225-7340

ROCHESTER
Ukrainian store "TARAS".
209 Ridge Rd. East
tel.: (716) 544-1660

ПОШУКУЄМО АГЕНТІВ ДЛЯ СПІВПРАЦІ
ВИСОКІ КОМІСІЙНІ!
** існують певні обмеження*

Сумні роковини

11-го грудня 1992 року помер настоятель церкви св. Покрови УАПЦ в Рочестері, Н.Й., св. п. митрофорний протоієрей Федір Коваленко.

Смерть о. Коваленка для української православної громади Рочестеру була важкою втратою, яку понесла ця громада з часу заснування парафії св. Покрови в 1950 році. В річницю смерти цього надзвичайного пастора вдячні парафіяни церкви св. Покрови влаштували поминки за спокій його душі.

Поминки відбулися 5-го грудня 1993 року в парафіяльній залі церкви св. Покрови. Як треба й очікувати, така небуденна оказія, як вшанування пам'яти чи не найкращого священика згаданої церкви за більше як 40-літній період її існування, а й численних шанувальників його з-поміж української громади Рочестеру взагалі, та земляків і друзів покійного о. Федора зокрема, зібрала багато учасників.

Відзначення роковин смерти о. Федора було зорганізовано з ініціативи парафіян і вдовою покійного та дітьми її. Його найближчий друг і товариш юності односельчанин Іван Данильченко специяльно прибув на ці поминки з далекої Канди, щоб прилучитися до молитви за спокій душі о. Федора, видатної людини й справжнього українського патріота.

Розпочалися поминки коротенькою молитвою „Вічная пам'ять," проголошеною отцем П. Цимбалом, та його вступним словом, в якому він закликав присутніх молитися за „наші душі й за душі наших діточок".

Після цього тостмайстер Федір Федоренко висловив своє співчуття родині покійного й запросив до слова голову парафіяльної ради Павла Хорошилова, який висловив родині покійного своє співчуття, а підкресливши заслуги отця Федора перед парафією св. Покрови, зауважив, що св. п. отець Федір мав справжнє покликання до праці в Божому винограднику і таким його пам'ятатимуть всі ті, які його колись знали.

Зворушливим і теплим був виступ земляка й друга покійного І. Данильченка, який спокійно й толково розповів про село Лютеньки на Полтавщині, де вони народжувались, виростали й обоє ходили до однієї школи. З помітним хвилюванням І. Данильченко згадав про напад на село Лютеньки совєтських партизанів під час війни і захоплення партизанами невинних, мирних лютеньких селян, звинувачених в співпраці з німцями й призначених на розстріл. В числі тих страдників був і підліток Ф. Коваленко. Щасливе повернення додому молодого Федора після пережитої трагедії на думку І. Данильченка було критичним моментом в житті 17-літнього хлопця.

І Данильченко висловив припущення, що варварський напад совєтських партизанів на село Лютеньки, полон юнака Федора й чудодійне уникнення смерти серед розстріляних ні в чім невинних лютеньчан, було переломовим моментом в житті молодого Федора, накреслив його майбутній життєвий шлях і скристалізував його громадські й національні погляди, погляди українського патріота, все прощаючого всім їхні людські слабості й невмолимого до ворогів українського народу. Коли вал московського наступу в 1943 році котився знову на Україну, Федір разом з старенькою мамою подався в світ за очі й опинився аж в Австралії, де дочекався кінця війни. В 1947 році молодий Федір оженився, а наступного року виїхав до Бразилії, де після кропітких і грунтовних студій став священиком. В 1960 році о. Федір переселився до ЗСА. Оселився він в місті Гартфорді, Конн., де став священиком невеличкої парафії, заробляючи на хліб насущний на фабриці. Далі пастирський шлях отця Федора прослався до Клівленду, а потім до Рочестеру. В своєму виступі І. Данильченко підкреслив, що о. Федір від самого початку своєї пастирської місії був людиною слова, людиною обов'язку й людиною наполегливої праці.

Паніматка Марія подякувала сестринству, хористам, та всім тим хто чимось допоміг відзначити цю сумну й болючу річницю упокоєння її дорогого мужа, батька її дітей, дідуся її внуків, її дорогого Федора.

В пам'ять покійного о. Федора сестринство св. Покрови пожертвувало 100 дол. на сирітський фонд України. Та на цьому увіковічнені пам'яти о. Федора в цей день цим не скінчилось. На пропозицію Наталії Пасічник у сиріткий фонд України була переведена збірка серед присутніх. Початок цій збірці дав Павло Прокопенко, який жертвував 50 дол., за цим прикладом послідували і інші пожертви, й ця збірка дала поверх 300 дол. На закпик Н. Пасічник збірку було ухвалено продовжити, відкривши для цієї цілі спеціяльний фонд в Українській Кредитовій Спілці Рочестеру.

Скінчилися ці небуденні поминки співом всіх присутніх „Вічная пам'ять".

Павло Прокопенко

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

ЧЕТВЕР,
24-го ЛЮТОГО 1994 р.

Нью Йорк, Н. Й. Річні збори Пластового Відділу 450-го відбудуться о год. 6-ій веч. в Пластовому Домі при 144 Друга Авеню в Нью Йорку. На порядку нарад: звіти уступаючої Управи та Контрольної Комісій, вибір нової Управи. По загальних зборах *вибір делегата і заступника на* 33-тю Конвенцію УНС — Христина Навроцька, голова. Євстахія Міляник, секретар.

П'ЯТНИЦЯ,
25-го ЛЮТОГО 1994 р.

Йонкерс, Н. Й. 8-ий Відділ УНСоюзу, Т-во „Подільська Січ" відбуде свої річні збори о год. 8-ій вечора в домі СУМА в Йонкерсі. На порядку нарад: звіти за минулий рік, вибір урядовців на 1994-ий рік та вибір делегата і заступника делегата на 33-тю Конвенцію УНСоюзу. Просимо всіх членів прибути — Марія Кульчицька, секретар Відділу.

Здійснюються...

(Закінчення зі стор. 1)

були д-р Ричард Еріксон, директор Інституту Гаррімена, д-р Дебора Міленкович, директор Інституту центральної европи, і д-р Роберт Белнеп голова департаменту слов'янських мов і літератури. Вони виготовили окремого листа до Управи УАТПП на руки д-р Богдана Витвицького з пропозицією допомогти у зібранні 25,000 дол. на початковий дворічний курс української мови та літератури, та курс історії, що його має вести проф. Ярослав Грицак зі Львова. Усі курси плянується переводити на постійній базі, а вже тепер проходять курси літератури під проводом Юрія Тарнавського.

Управа УАТПП, уважаючи, що цей проект є дуже важливий для українців, бо дає можливість кращого знання про Україну серед американської академічної молоді, а тим самим і американської спільноти у майбутньому, прийняла цю пропозицію і, створивши окремий комітет „Приятелів української студій на Колюмбійському університеті" (ФОКУУС) із ряду молодих та старших активних громадян, взялася спільно до праці.

Декілька зустрічей принесли у вислід плян дій, у центрі якого є задум підготовити і перевести бенкет із збіркою фондів на українознавчі студії. Бенкет цей заплянований на суботу, 26-го березня, а відбудеться він у престижевій залі Бібліотеки ім. Лов в Колюмбійському університеті. Початок о год. 7-ій вечора. Почесними членами комітету ФОКУУС погодилися бути д-р Збігнєв Бжезінскі, проф. Юрій Шевельов і міністер культури України Іван Дзюба. Головним промовцем на бенкеті буде д-р Роберт Конквест з Каліфорнії, автор численних праць, а в тому відомої широко про Великий голод п. з. „Жнива смутку".

Тепер комітет працює інтенсивно, щоб здобути принаймепше 250 учасників бенкету, на який вступ виносить 100 дол., для спонзорів — 250 дол., для добродіїв — 1,000 дол. і для патронів — 2,000 дол. Для студентів участь у бенкеті коштує 60 дол. З нагоди бенкету буде видана книжечка, в якій вміщені будуть усі списки жертводавців.

Саме з усіми інформаціями про працю комітету і *важливе завдання*, що його члени взяли на себе, прийшли до Екзекутиви УНС члени в особах д-р Ярослава Ставничого, Арети Павлинської, яка від початку працює наполегливо над здійсненням проекту і Адріяни Качарай. Вони представили головному председіникові Уляні Дячук свое завдання та важливість українознавчих студій в такому престижевому університеті і найшли в У. Дячук і у інших членів Екзекутиви повне зрозуміння, доказом якого був дар у висоті 5,000 дол. на ту ціль, що доповнив першу пожертву 1,000 дол., яку зложила Управа УАТПП, розпочинаючи дію Комітету ФОКУУС.

Дальше поповнення цілі в сумі 25,000 дол. залежить від відгуку громади і від вислідy бенкету. Усі датки треба складати на „Навчальний Фонд — Колюмбійський Проект" („Education Fund — Columbia Project").

UKRAINIAN-AMERICAN JOINT VENTURE, "GRAND-HOTEL"
has an opening position for a general manager in a travel agency in Philadelphia.
Requirements: fluency in English and Ukrainian;
3 or more years of experience in travel business in the US travel industry.
Please fax your resumes to the following number:
(215) 668-1053

ПОВІДОМЛЕННЯ
для членів 268-го Відділу УНСоюзу у Філядельфії, Па.
З днем 1-го лютого 1994-го року обов'язки секретаря 268-го Відділу перебрав новий секретар Іван П. Шанайда. Просимо членів звертатися у своїх справах членства та забезпечення в УНСоюзі і вплачувати вкладки на адресу:
Mr. John P. Snyder
2267 Kennedy Street
Philadelphia, PA 19137
Число телефону (215) 533-3981 (вечорами)
У випадках наглої потреби просимо телефонувати до **Софії Кобрин на число (215) 743-7793**

УКРАЇНА: ПУТІВНИК
УКРАЇНСЬКОЮ МОВОЮ*
Київ: Смолоскип, 1993.
Ціна 27.75 дол. включно з пересилкою.
Подано всі необхідні для туриста інформації.
*Також маємо цей самий путівник англійською мовою.
Замовляти:
SVOBODA BOOKSTORE
30 Montgomery Street, Jersey City, NJ 07302
Мешканці стейту Нью Джерзі підлягають 6%-му податкові.

Air Ukraine

Прямий переліт з Нью Йорку до Києва

У ВІВТОРОК, П'ЯТНИЦЮ І НЕДІЛЮ

За резервацією й інформаціями просимо телефонувати

1 (800) - UKRAINE

або

звертатися до свого подорожнього бюра

AUA VISA SERVICE
(212) 557-4044 100% Guaranteed

Air Ukraine ■ 551 5th Avenue ■ Suite 1010 ■ New York, N.Y. 10176

† ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

МАРІЯ СОВА член УНС Відд. 132-го Т-ва „Запорозька Січ" в МекКіспорт, Па. померла 24-го серпня 1993 року на 69-му році життя. Нар. 4-го грудня 1923 року в МкКіспорт, Па. Членом УНС стала 1956 року. Залишила у смутку дочок: Алексію Сайр і Джойс Леш, маму Джіні Спішак, сестру Джінні Елько і брата Стефана Спішака. Похорон відбувся 27-го серпня 1993 року на українському баптистському цвинтарі св. Йосифа в пізнішому Версалесі, Па.
Вічна Їй Пам'ять!
Михайло Смерека, секр.

ПЕТРО САЧОК член УНС Відд. 277-го Т-ва ім. Івана Хрестителя в Гартфорді, КТ. помер 25-го травня 1993 року на 70-му році життя. Нар. 1923 року в Україні. Членом УНС став 1962 року. Залишив у смутку дружину Василину, 2-ох синів в Україні: Василя і Дмитра, 4-ох внуків і 7 правнуків всі також в Україні. Похорон відбувся 12-го серпня 1993 року на цвинтарі „Hillcrest" в Омага, Небраска.
Вічна Йому Пам'ять!
Олекса Продивус, секр.

ГРИГОРІЙ А. ГАРЧУК член УНС Відд. 324-го у Філядельфії, Па. помер 19-го липня 1993 року на 72-му році життя. Нар. 13-го травня 1921 року у Філядельфії, Па. Членом УНС став 1953 року. Залишив у смутку дружину Андрею М. Похорон відбувся 23-го липня 1993 року на цвинтарі св. Марії на Факс Чейсі у Філядельфії, Па.
Вічна Йому Пам'ять!
Секретар

МАРІЯ БЛАЖЕЙОВСЬКА член УНС Відд. 277-го Т-ва ім. Івана Хрестителя в Гартфорді, Конн. померла 23-го липня 1993 року на 100-му році життя. Нар. 1893 року в Перемишлі, Україна. Членом УНС стала 1933 року. Залишила у смутку сина Василя, чотири дочки, сім внуків та десять правнуків. Похорон відбувся на укр. кат. цвинтарі в Глестонбурі, Конн.
Вічна Їй Пам'ять!
Осип Гладун, секр.

ПЕТРО КРАВЧИШИН член УНС Відд. 264-го Т-ва „Український Тризуб" в Карнегі, Па. помер 17-го липня 1993 року на 72-му році життя. Нар. 31-го травня 1921 року в Карнегі, Па. Залишив у смутку дочок Шерон Кравчишин і Мері Гудрич. Похорон відбувся 20-го липня 1993 року на цвинтарі св. Петра і Павла в Скат Тавншип.
Вічна Йому Пам'ять!
Богдан Грицишин, секр.

ІВАН КРАВЧИШИН член УНС Відд. 264-го Т-ва „Укр. Тризуб" в Карнегі, Па. помер 22-го квітня 1993 року на 84-му році життя. Нар. 6-го вересня 1908 року в Карнегі, Па. Членом УНС став 1925 року. Залишив у смутку брата Петра. Похорон відбувся на укр. правосл. цвинтарі св. Петра і Павла в Скат Тавншип, Па.
Вічна Йому Пам'ять!
Богдан Грицишин, секр.

СТЕФАНІЯ ГУЦУЛЯК член УНС Відд. 114-го Т-ва ім. св. Володимира в Чикаго, Ілл. померла 13-го липня 1993 року на 80-му році життя. Нар. 26-го травня 1912 року в Україні. Членом УНС стала 1961 року. Залишила у смутку Миколу Гуцуляка. Похорон відбувся на цвинтарі св. Андрія в Бавнд Бруку, Н.Дж.
Вічна Їй Пам'ять!
Ольга Бережан, секр.

МАРІЯ САРЕЦЬКА—КОВАЛЬ член УНС Відд. 42-го Т-ва ім. Т. Шевченка в Пассейку, Н.Дж. померла на 70-му році життя. Нар. 1923 року в Україні. Членом УНС стала в 1960 році. Залишила у смутку мужа Станіслава. Похорон відбувся 28-го серпня 1993 року на цвинтарі св. Марії в Седл Брук, Н.Дж.
Вічна Їй Пам'ять!
Юліян Котляр, секр.

ПЕТРО ГАВРИЛЮК член УНС Відд. 356-го Т-ва „Карпати" в Омага, Небраска помер 9-го серпня 1993 року на 84-му році життя. Нар. 1909 року в селі Хвалибога, Україна. Членом УНС став 1953 року. Залишив у смутку дружину Василину, 2-ох синів в Україні: Василя і Дмитра, 4-ох внуків і 7 правнуків всі також в Україні. Похорон відбувся 12-го серпня 1993 року на цвинтарі „Hillcrest" в Омага, Небраска.
Вічна Йому Пам'ять!
Олекса Продивус, секр.

ВАСИЛЬ ДМИТРИШИН член УНС Відд. 37-го Т-ва „Любов" в Елізабет, Н.Дж. помер 7-го серпня 1993 року на 71-му році життя. Нар. 1923 році в Україні. Членом УНС став 1970 року. Залишив у смутку дружину Єву і пасербицю Соню Пуорро. Похорон відбувся 10-го серпня 1993 року на цвинтарі св. Ґертруди в Колонії, Н.Дж.
Вічна Йому Пам'ять!
Ольга Осередчук, секр.

АНДРІЙ ПЕРУН член УНС Відд. 38-го Т-ва ім. св. Миколая в Обирн, Н.Й. помер 4-го вересня 1993 року на 69-му році життя. Нар. 12-го грудня 1923 року в Польщі. Членом УНС став 1971 року. Залишив у смутку дружину Олену. Похорон відбувся 6-го вересня 1993 року на цвинтарі св. Йосифа в Обирн, Н.Й.
Вічна Йому Пам'ять!
Едвард Ґузиляк, секр.

* ПОСЛУГИ *

КОБЗА
ПОСЛУГИ ДЛЯ УКРАЇНСЬКОЇ ГРОМАДИ
Тел. (416) 253-1871
Fax (416) 253-9515

* ПРАЦЯ *

NEED FEMALE
to live in, help in store and in house. Pleasant personality. Must speak English. Apply
106-20 Liberty Ave. Queens, N.Y.
Phone:
(718) 843-5850

ШУКАЄМО
жінку для догляду за 6-місячною дівчинкою від понеділка до п'ятниці з ночівлею, або за домовленням. Телефонувати на число:
(201) 428-1484
між 6—9 вечора.

ПОШУКУЄМО
жінку
до опіки над малою дитиною і до домашньої праці. Нічлг і харч включно.
(201) 283-0054

НА ПРОДАЖ

У ЛЬВОВІ
ПРОДАЮТЬСЯ
впорядковані в гарних дільницях двокімнатна і трикімнатна квартири. Ціна для швидкої продажі. За інформаціями звертатися на тел.:
1 (203) 675-8593, Софія
у Львові тел.: 74-08-05

ВАЖНА ІНФОРМАЦІЯ
про оголошення у „Свободі"
й „Українському Тижневику"
(The Ukrainian Weekly)
З огляду на це, що деякі установи, підприємства чи приватні особи присилають оголошення на невідповідну адресу, буває спізнене поміщення тексту, що спричиняє нарікання.
Пригадуємо, що оголошення приймає виключно АДМІНІСТРАЦІЯ ВИДАВНИЦТВА. Всю кореспонденцію і прохання про інформації просимо скеровувати до **МАРІЇ ШЕПАРОВИЧ**, керівника Відділу оголошень.
Адміністрація „Свободи"

* FUNERAL DIRECTORS *

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
Займається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
ЛУЇС НАЙҐРО - директор
Родина ДМИТРИК
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y.10009
(212) 674-2568

РАЇСА 26 First Avenue
Tel. (212) 473-3550
СВЕТРИ, ВОВНЯНІ ХУСТКИ, вишивані жіночі блюзочки, вишив. обруси, подушки, і т. п., керамічна, різьба в Арці — **ДЕШЕВО.**

УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО
So. Bound Brook Monument Co.
45 Mountain Avenue, Warren, N.J. 07059
РАЇСА ХЕЙПИК, власник
(908) 647-7221 • (908) 647-3492
СТАВИМО ПАМ'ЯТНИКИ, МАВЗОЛЕЇ, СТАТУЇ З РІЗНИХ ГРАНІТІВ, БРОНЗИ НА ПРАВОСЛАВНОМУ ЦВИНТАРІ СВ. АНДРІЯ В С. БАВНД БРУКУ, СВ. ДУХА, ГАМПТОНБУРҐУ ТА ІНШИХ